Druk Nr 2/ 2009
Projekt z dnia 7 stycznia 2009 r.

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia

w sprawie objęcia ochroną budynku dawnej Kuźni Romów wraz z otoczeniem jako miejsca pamięci narodowej.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218) w związku z ustawą z dnia 21 stycznia 1988 r. o Radzie Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa (Dz.U. z 1988 r.Nr 2, poz. 2, z 2000 r. Nr 3, poz. 382) i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 1988 r. w sprawie organizacji, trybu działania i zasad finansowania Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz komitetów ochrony pamięci walk i męczeństwa (Dz.U. z 1988 r. Nr 22, poz. 154), Rada Miejska w Łodzi

uchwala, co następuje:

§ 1.1. W celu godnego upamiętnienia miejsca kaźni Romów, dokonanej przez Niemców w okresie od listopada 1941 r. do stycznia 1942 r. w ramach podobozu Litzmannstadt Ghetto, uznaje się za celowe objęcie ochroną budynku dawnej Kuźni Romów wraz z otoczeniem, położonego w Łodzi przy ul. Wojska Polskiego 84, jako miejsca pamięci narodowej.

2. Lokalizacja budynku dawnej Kuźni Romów wraz z otoczeniem została oznaczona na rysunku stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Łodzi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

Tomasz Kacprzak

Projektodawcą jest Prezydent Miasta Łodzi

Załącznik
do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Łodzi
z dnia

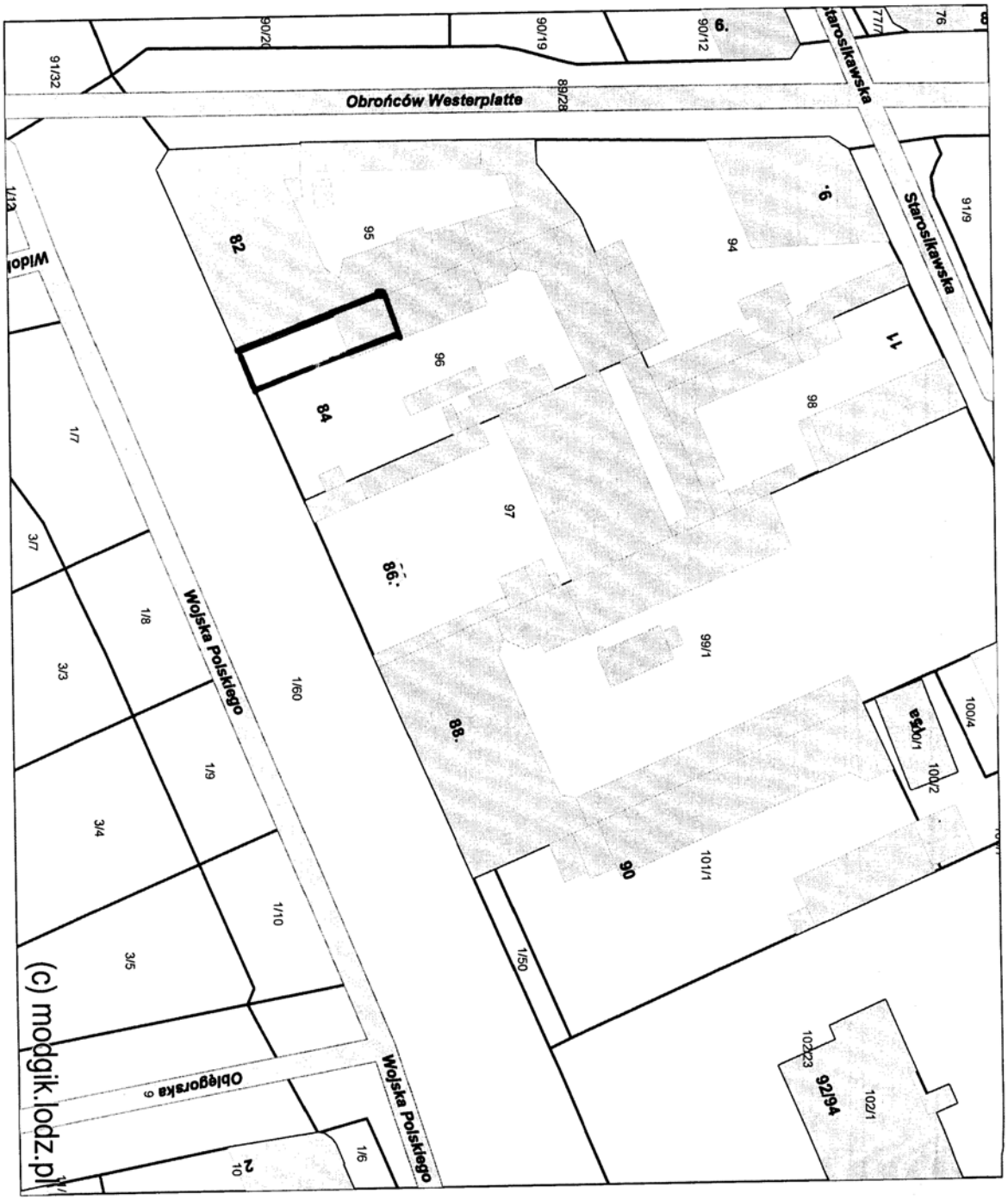

Uzasadnienie

Podobóz dla Romów powstał jesienią 1941 roku na terenie Litzmannstadt Ghetto, pomiędzy ulicami Wojska Polskiego, Głowackiego, Starosikawską i Obrońców Westerplatte. Teren obozu został opasany podwójnymi zasiekami z drutu kolczastego, a wzdłuż ulic Wojska Polskiego i Głowackiego wykopano rów.

Więziono w nim około 5.000 Romów z Burgenlandu (pogranicza austriacko – węgierskiego). Przywieziono ich do Łodzi w dniach 5, 6, 7, 8 i 9 listopada 1941 roku. Wśród przybyłych było 1.130 mężczyzn, 1.188 kobiet i 2.689 dzieci.

Na pomieszczenia dla więzionych przeznaczono cztery budynki pozbawione podstawowego wyposażenia i sprzętów. Na skutek nieludzkich warunków bytowych, z powodu tyfusu plamistego, zmarło około 600 osób. Wielu zginęło w egzekucjach, które odbywały się w budynku Kuźni. W obawie przed epidemią niemieccy oprawcy postanowili zlikwidować podobóz, wywieźć i zamordować pozostałych więźniów w obozie zagłady w Chełmnie nad Nerem w styczniu 1942 roku. Prawdopodobnie nikt z Romów nie przeżył.

Upamiętnienie zagłady Żydów i Romów to nasz obowiązek wobec kolejnych pokoleń obywateli Łodzi. Cały teren podobozu zajmujący obszar ponad 19.000 m^2 zasługuje na ochronę i uwagę, niemniej szczególny charakter ma budynek Kuźni Romów wraz z otoczeniem. Dlatego też ten fragment winien być uznany za miejsce pamięci narodowej jako symbol okrutnej zbrodni dokonanej na Romach w czasie II wojny światowej.

Prezydent Miasta Łodzi wystąpił do Pana Andrzeja Przewoźnika, Sekretarza Generalnego Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz Pani Jolanty Chełmińskiej, Wojewody Łódzkiego, Przewodniczącej Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, z prośbą o poparcie starań o uznanie Kuźni Romów miejscem pamięci narodowej.

Wojewódzki Komitet OPWiM popiera wniosek Prezydenta, a Rada OPWiM podziela opinię, iż miejsce kaźni Romów należy traktować jako miejsce pamięci narodowej.